



5.11.2014

B8-0220/2014

## REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/  
Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos  
paziņojumu,

saskaņā ar Reglamenta 123. panta 2. punktu

par humanitāro situāciju Dienvidsudānā  
(2014/2922(RSP))

*Linda McAvan, Norbert Neuser, Arne Lietz, Enrique Guerrero Salom,  
Vincent Peillon, Marlene Mizzi, Michela Giuffrida,  
Elena Valenciano Martínez-Orozco, Doru-Claudian Frunzulică*  
S&D grupas vārdā

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par humanitāro situāciju Dienvidsudānā  
(2014/2922(RSP))**

*Eiropas Parlaments,*

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Dienvidsudānu un jo īpaši 2013. gada 10. decembra rezolūciju par starptautiskās sabiedrības centieniem saistībā ar attīstības un valsts izveides sekmēšanu Dienvidsudānā<sup>1</sup> un 2014. gada 16. janvāra rezolūciju par stāvokli Dienvidsudānā<sup>2</sup>,
  - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos Ketrinas Eštones 2014. gada 23. janvāra un 2014. gada 10. maija paziņojumus par stāvokli Dienvidsudānā,
  - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Savienības augstās pārstāves preses sekretāra 2014. gada 28. augusta paziņojumu par stāvokli Dienvidsudānā,
  - ņemot vērā Padomes 2014. gada 10. jūlija deklarāciju par Dienvidsudānu,
  - ņemot vērā Padomes 2014. gada 20. janvāra un 17. marta secinājumus par Dienvidsudānu,
  - ņemot vērā starptautiskās sadarbības, humānās palīdzības un reaģēšanas krīzes situācijās komisāres Kristalīnas Georgijevas 2014. gada 25. septembra paziņojumu,
  - ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra Bana Kimūna 2014. gada 30. oktobra paziņojumu,
  - ņemot vērā Starpvaldību attīstības iestādes (*IGAD*) 2014. gada 20. oktobra paziņojumu,
  - ņemot vērā Sudānai un Dienvidsudānai paredzēto plānu, kas izklāstīts Āfrikas Savienības Miera un drošības padomes 2012. gada 24. aprīļa paziņojumā un ko ES pilnībā atbalsta,
  - ņemot vērā pārskatīto Kotonū nolīgumu,
  - ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
  - ņemot vērā Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartu,
  - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā politiskais konflikts sākās pēc tam, kad valsts prezidents *Salva Kiir* apvainoja atlaisto viceprezidentu *Riek Machar* pret sevi vērsta valsts apvērsuma plānošanā; tā kā *Riek Machar* noliedza, ka ir mēģinājis veikt šādu valsts apvērsumu;

---

<sup>1</sup> Pieņemtie teksti, P7\_TA(2013)0546.

<sup>2</sup> Pieņemtie teksti, P7\_TA(2014)0042.

- B. tā kā saskaņā ar ANO aplēsēm vairāk nekā 10 000 cilvēku gāja bojā mēnešiem ilgušajās kaujās un tā kā ir saņemti daudzi ziņojumi par ārkārtīgi nežēlīgiem noziegumiem un vardarbību pret etniskām grupām, kas ir pielīdzināmi kara noziegumiem;
- C. tā kā Dienvidsudāna ir pasaulē jaunākā un nestabilākā valsts, kas Komisijas humanitārās situācijas vispārējās apdraudētības un krīzes novērtējuma galīgajā indeksā ieņem otro vietu;
- D. tā kā Dienvidsudānas konfliktā iesaistītās puses 2014. gada 7. janvārī Adisabebā *IGAD* pārraudzībā sāka sarunas;
- E. tā kā 2014. gada 23. janvārī tika parakstīta vienošanās par pamieru, kas atkārtoti tika apstiprināta 2014. gada 9. maijā, taču šo pamieru turpina pārkāpt, kā arī netiek īstenoti nekādi sankciju pasākumi;
- F. tā kā ilgstoša noregulējuma panākšanai miera sarunās nav panākts būtisks progress un tā kā ANO humānās palīdzības koordinators ir norādījis, ka politiskā un starpkopienų līmenī nav lielu izredžu panākt noturīgu mieru;
- G. tā kā, beidzoties lietus sezonai, kaujas starp prezidenta *S. Kiir* spēkiem un *R. Machar* nemierniekiem jau ir atsākušās un sausuma periodā visticamāk pastiprināsies, ja vien netiks panākts politisks risinājums;
- H. tā kā cīņās jau ir iesaistījušies Sudānas nemiernieku grupējumi un Ugandas kaujinieki, tad šī humanitārā krīze var skart daudz plašāku reģionu teritorijā, kurā jau tā ir vērojama nestabilitāte;
- I. tā kā konflikta sekas ir satraucoši milzīgs seksuālās vardarbības pieaugums, kā to uzsvēris *Zainab Bangura*, ANO ģenerālsekretāra īpašais pārstāvis jautājumos par seksuālo vardarbību konfliktu skartajās teritorijās; tā kā joprojām izplatās neapstiprinātas ziņas par bērnu kareivju vervēšanu Dienvidsudānā;
- J. tā kā ANO krīzei Dienvidsudānā ir piešķīrusi ārkārtas situācijas 3. līmeni, kas ir sliktākais iespējamais humanitārās krīzes novērtējums;
- K. tā kā kopš gada sākuma Dienvidsudānā humānā palīdzība ir sniegta 3,5 miljoniem cilvēku; tā kā, vietējos atbalsta mehānismus kombinējot ar starptautisko humāno palīdzību, ir izdevies nepieļaut badu;
- L. tā kā ir aplēsts, ka humānā palīdzība ir nepieciešama 3,8 miljoniem Dienvidsudānas iedzīvotāju, 1,4 miljoni iedzīvotāju ir pārvietoti valsts iekšienē un vairāk nekā 470 000 cilvēku meklē patvērumu kaimiņvalstīs;
- M. tā kā neatliekamākās humanitārās vajadzības ir pārtika, tīrs ūdens, veselības aprūpe, mājokļi, sanitārija, higiēna, epidēmiju (piemēram, holēras) novēršana un aizsardzība; tā kā aizvien biežāk ir nepieciešams psiholoģisks atbalsts no seksuālās vardarbības cietušajām personām;
- N. tā kā gadījumā, ja kaujas atsāksies, 2015. gada prognozes par valsts nodrošinātību ar

pārtiku ir drūmas, paredzot, ka 2,5 miljoniem cilvēku pārtikas nepietiekamība atbildīs krīzes un ārkārtas situācijas līmenim;

- O. tā kā piekļuvi cilvēkiem, kam nepieciešama palīdzība, apgrūtina karadarbība un vardarbība, kas tiek vērsta arī pret humānās palīdzības sniedzējiem un piegādātājiem;
- P. tā kā 2014. gada septembrī Dievidsudānas darba lietu ministrs paziņoja, ka visiem ārvalstu darbiniekiem līdz oktobra vidum ir jāpamet valsts teritorija, taču vēlāk viņš šo paziņojumu atsauca;
- Q. tā kā līdz 2014. gada decembrim ir atlikta likuma par NVO pieņemšana, kura mērķis ir ierobežot teritoriju, kādā NVO un pilsoniskās sabiedrības organizācijas drīkst strādāt Dienvidsudānā;
- R. tā kā daudzo un ilgstošo krīžu dēļ starptautiskās humānās palīdzības resursi ir tikpat kā izsmelti; tā kā, reaģējot un ieilgušajām krīzēm, starptautiskā sabiedrība ilgāk vairs nevarēs sniegt finansiālu vai operacionālu palīdzību;
- S. tā kā ES ir sniegusi vairāk nekā trešdaļu (38 %) no visa starptautiskā ieguldījuma, reaģējot uz humanitāro krīzi Dienvidsudānā, un tikai Komisija vien savu krīzēm paredzēto humānās palīdzības budžetu 2014. gadā ir palielinājusi, pārsniedzot EUR 130 miljonus;
- T. tā kā ES ir pārplānojusi valsts izveides atbalsta līgumu, kas sākotnēji bija paredzēts kā budžeta atbalsts partnerībai ar NVO un starptautiskajām organizācijām nolūkā rosināt izglītības un veselības aprūpes jautājumus;
- U. tā kā Āfrikas Savienība ir izveidojusi izmeklēšanas komisiju, kurai ir jāizmeklē cilvēka tiesību pārkāpumi, par kuriem saņemti daudzi ziņojumi;
- V. tā kā pašreizējam konfliktam ir jārod demokrātisks politiskais risinājums, nodrošinot iespēju izveidot demokrātiski apstiprinātas iestādes, lai celtu jaunu valsti, kas nodibināta neatkarīga referenduma rezultātā;
- W. tā kā 2014. gada 10. jūlijā ES paziņoja, ka tā ir sākusi mērķorientētu pasākumu pirmo kārtu, kas vērsta pret personām, kuras apgrūtina miera procesu, pārkāpj vienošanos par pamieru un izdara rupjus cilvēktiesību pārkāpumus; tā kā ES ir saglabājusi spēkā Dienvidsudānai noteikto ieroču embargo;
- X. tā kā nolūkā panākt ilgtspējīgu mieru, atjaunot valsti pēc krīzes un pārvarēt nestabilitāti ir nepieciešams ilgtermiņa plāns un starptautiskās sabiedrības cieša, paredzama un noturīga iesaistīšanās,
  1. stingri nosoda satraucošo cilvēka darbības izraisīto krīzi Dienvidsudānā, kas ir pretrunā valsts atbrīvošanās kustības vērtībām un mērķim;
  2. stingri nosoda vardarbības atsākšanos un atkārtoti notikušos vienošanās par karadarbības pārtraukšanu pārkāpumus; nosoda bruņoto spēku vājo vadību un kontroli, kas palielina iespēju, ka pieaugs kaujinieku spēku fragmentācija;

3. mudina visas puses ievērot vienošanos un iesaistīties konstruktīvās Adisabebas miera sarunās; uzsver starptautiskajās humanitārajās tiesībās noteikto pienākumu aizsargāt civiliedzīvotājus un norāda, ka ilgtspējīgs politiskais noregulējums ir labākais veids, kā Dienvidsudānā izbeigt humanitāro krīzi;
4. atgādina, ka humānā palīdzība ir būtiska, taču tā nevar atrisināt politisku problēmu, un ka valdībai ir jāuzņemas galvenā atbildība par civiliedzīvotāju aizsardzību; tāpēc prasa valsts bagātības darīt tieši pieejamas Dienvidsudānas tautas labklājības uzlabošanai; prasa arī pilnībā īstenot vienošanos par pamieru un nekavējoties atsākt sarunas, lai izveidotu nacionāli vienotu pārejas posma valdību, kas būtu vienīgais ilgtermiņa risinājums;
5. brīdina, ka konfliktam var būt tālejošas un destabilizējošas sekas jau tā nestabilajā reģionā, ko sevišķi destabilizē pieaugošais bēgļu skaits kaimiņvalstīs; tāpat arī mudina Āfrikas Savienību uzraudzīt situāciju šajā reģionā;
6. atzinīgi vērtē ES ieguldījumu humanitārās krīzes noregulēšanā Dienvidsudānā un prasa dalībvalstīm rast risinājumu, kā atbilstīgi savām starptautiskajām saistībām finansēt noregulēšanu krīzēm, kuru skaits aizvien pieaug;
7. aicina starptautisko sabiedrību ievērot savas finansēšanas saistības pret Dienvidsudānu un reģionu un mobilizēt līdzekļus, lai nekavējoties reaģētu uz humanitārās situācijas pasliktināšanos Dienvidsudānā;
8. mudina ES pārplānot savu attīstības palīdzību, lai risinātu neatliekamākās Dienvidsudānas tautas vajadzības, un aicina atbalstīt pāreju uz mieru un stabilitāti; tāpēc atzinīgi vērtē to, ka ir apturēta ar budžeta atbalstu Dienvidsudānai sniegtā attīstības palīdzība, izņemot darbības, kas nodrošina tiešu atbalstu iedzīvotājiem vai tiešu atbalstu pārejai uz demokrātisku iekārtu un humānai palīdzībai, un prasa atbalsta sniegšanu novirzīt caur NVO un starptautiskajām organizācijām;
9. mudina starptautisko sabiedrību strauji un proporcionāli finansēt plānu reaģēšanai uz Dienvidsudānas krīzi un reģionālo plānu reaģēšanai uz bēgļu pieplūdumu;
10. nosoda attiecību pasliktināšanos starp humanitārās palīdzības sniedzējiem un visām konfliktā iesaistītajām pusēm, tostarp nelikumīgo palīdzības aplikšanu ar nodokļiem un palīdzības sniedzēju nesodītu vajāšanu un pat nonāvēšanu;
11. prasa, lai humāno palīdzību un pārtikas atbalstu sniegtu visneaizsargātākajiem, pamatojoties vienīgi uz to vajadzībām, un atgādina visām Dienvidsudānas konfliktā iesaistītajām pusēm, ka tām ir pienākums atzīt un ievērot humānās palīdzības sniedzēju neitralitāti, neatkarību un neaizskaramību, lai atvieglinātu dzīvību glābjošas palīdzības sniegšanu cilvēkiem, kuriem tā ir nepieciešama, neņemot vērā cilvēku politisko vai etnisko piederību, un prasa nekavējoties pārtraukt jebkādu vardarbību pret humānās palīdzības sniedzējiem, humanitāro līdzekļu rekvizīciju un sniegtās palīdzības novirzīšanu citiem mērķiem; prasa arī, lai atsauktu vai noraidītu likumu par NVO;
12. prasa, lai humānā palīdzība, jo īpaši tā, kuru sniedz pamatpakalpojumu un pārtikas palīdzības veidā, netiktu novirzīta bruņotajiem grupējumiem;

13. ir ļoti nobažījies par to, kāds Dienvidsudānā ir nodrošinātības ar pārtiku stāvoklis, kuru radījis konflikts un pasliktinājušas nesenās dabas katastrofas un kurš var ievērojami pasliktināties, ja atsāksies kaujas;
14. ir pārliecināts, ka miera panākšana ļautu cilvēkiem atgriezties pamestajās lauku saimniecībās, no jauna atvērt tirdzniecības vietas un atjaunot savas mājas;
15. stingri nosoda to, ka visas puses pielieto nonāvēšanu bez tiesas sprieduma un masu slepkavības, tīšus uzbrukumus civiliedzīvotājiem, patvaļīgus arestus un turēšanu ieslodzījumā, vardarbīgu nolaupīšanu, sliktu apiešanos un spīdzināšanu, bērnu kareivju izmantošanu un seksuālu vardarbību pret sievietēm, kuras izmanto par kara ieroci; uzskata, ka valsts prezidentam *S. Kiir* un *R. Machar* ir jādara viss iespējamais, lai apstādinātu viņu kontrolē esošos karavīrus, kuri īsteno šādu pret cilvēkiem vērstu vardarbību;
16. ir ļoti nobažījies par šā konflikta etnisko ievirzi; uzsver, ka centieni iegūt varu, pielietojot vardarbību vai dalot cilvēkus pēc etniskās piederības, ir pretrunā demokrātiskajam tiesiskumam un pārkāpj starptautiskās tiesības;
17. prasa sarunās panākt taisnīgu un ilgtspējīgu risinājumu, ar ko Dienvidsudānas līderi savas nesaskaņas varētu atrisināt miera un demokrātijas ceļā, un prasa panākt nacionālu samierināšanos, kas būtu visas Dienvidsudānas tautas interesēs;
18. prasa saistībā ar visām apsūdzībām par smagajiem noziegumiem, kurus veikusi kāda no konfliktā iesaistītajām pusēm, veikt starptautiskajiem standartiem atbilstošu uzticamu, pārredzamu un visaptverošu izmeklēšanu, jo īpaši Āfrikas Savienības izmeklēšanas komisijas ietvaros; mudina, izmantojot visu nepieciešamo starptautisko atbalstu, izveidot pārejas posma tieslietu mehānismus, kas veicinātu gan samierināšanos, gan pārskatatbildību; mudina Dienvidsudānas valdību pēc iespējas drīz pievienoties Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtiem;
19. šajā saistībā saskaņā ar ANO ģenerālsekretāra Bana Kimūna ierosinājumu un ieteikumu *UNMISS* cilvēktiesību ziņojumā atbalsta īpašas hibridtiesas izveidi, kurā iesaistīti starptautiskie partneri un kuras mērķis ir saukt pie atbildības līderus par smagiem abu konfliktā iesaistīto pušu izdarītiem cilvēktiesību pārkāpumiem;
20. atzinīgi vērtē to, ka visas konfliktā iesaistītās puses atzīst kolektīvo atbildību, taču prasa, lai vārdiem sekotu darbi; pauž nožēlu, ka *IGAD* koordinētajās miera sarunās nav panākts būtisks progress;
21. tomēr turpina atbalstīt *IGAD* koordinētās sarunas un centienus rast veidu, kā panākt iekļaujošu politisko dialogu; turklāt prasa arī, lai ES turpinātu palīdzēt *IGAD* gan materiāli, gan finansiāli un arī turpmāk nodrošinātu personālu, kas vajadzīgs pamiera uzraudzībai un pārbaudes mehānisma darbībai;
22. pauž nožēlu, ka ES vienpusēji noteiktās sankcijas nav bijušas efektīvas, un prasa, lai *IGAD* un starptautiskā sabiedrība noteiktu mērķorientētas sankcijas; atbalsta pret Dienvidsudānu noteiktā ieroču embargo turpināšanu un mudina ANO pieņemt ieroču embargo;

23. atbalsta un par būtisku uzskata pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanu miera sarunās;
24. aicina visas Dienvidsudānas kaimiņvalstis un reģionālos spēkus cieši sadarboties, lai šajā valstī un visā reģionā uzlabotu drošības situāciju un rastu veidu, kā pašreizējai krīzei panākt miermīlīgu un noturīgu politisko noregulējumu; uzsver, ka attiecības uzlabotos, ja jo īpaši panāktu sadarbību ar Sudānu;
25. atzinīgi vērtē ES īpašā pārstāvja Āfrikas ragā *Alexander Rondos* darbu; iesaka viņam visus centienus veltīt noturīga risinājuma panākšanai;
26. mudina Dienvidsudānas valdību ratificēt Kotonū nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupas locekļiem un ES;
27. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Dienvidsudānas valdībai, Dienvidsudānas cilvēktiesību komisāram, Dienvidsudānas Nacionālajai leģislatīvajai asamblejai, Āfrikas Savienības institūcijām, Starpvaldību attīstības iestādei, ES un ĀKK Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētājiem un ANO ģenerālsēkretāram.